

Školení posuzovatelů králíků

Datum: 3. – 4. 3. 2012

Místo: SZeŠ Čáslav

J. Jahoda, V. Šimek: „Využití moderních technologií při organizaci výstav“

Vážené kolegyně a kolegové,

byl jsem spolu s př. Jirkou Jahodou požádán o přednášku na téma „**Využití moderních technologií při organizaci výstav**“. Přestože nejsem povoláním IT technik a počítač znám pouze z uživatelského hlediska, rád bych uvedl některé základní informace o usnadnění výstavního servisu výpočetní technikou (dále ve zkratce VT), které jsem zaznamenal jako člen organizačního týmu na loňské CVMK či letošní středočeské výstavě v Lysé n. Labem. Především bych chtěl podotknout, že VT musíme chápat jako **pomocníka**. Je to asi tak, jak s ohněm v lidské kultuře – je to dobrý rádce a veliký pomocník, ale v nesprávných rukou se stává zlým pánem a je bezcenný. Dnešní dobu si lze již jen těžko představit bez VT a internetu s e-mailem a dalšími potřebnými aplikacemi. Nedávno bylo 20. výročí spuštění internetu, který především v posledních 15 letech se masivně zapsal do života každého z nás, a to ať už přímo (že mám počítač doma nebo v práci) anebo i nepřímo (VT v nemocnicích anebo na úradech). Všude tam VT spolu s internetem zajišťuje vysoce rychlou a efektivní formu komunikace, která usnadňuje člověku život. **V dnešní době tak nemůže člověk říct, že se ho VT nedotýká.**

VT a především internet musíme v dnešní době chápat jako zcela zásadní a **hlavní formu** prezentace naší činnosti široké veřejnosti. Dnešní lidé jsou navyklí, že pokud něco chtějí najít, tak první volbou je internet. V současnosti se hodně mezi chovateli hovoří o tom, že VT a internet lidi přitahují k počítačům a odtahují od hobby činností – tedy i od potenciálního členství třeba v ČSCH. **Zde bych uvedl, že počítače jsou již všude, člověk se jim nevyhne a ač třeba nerad, musí tam určitou dobu strávit (v práci, ve škole), protože to souvisí se zaměstnáním, školou či se získáváním znalostí, aby nebyl pozadu a byl konkurenceschopným. Vždy to není tedy o tom, že člověk rád sedí dlouho u počítače, ale o tom, že přímo nebo nepřímo prostě musí. Každého to v podstatě po určité době vlastně štve, že tam musí sedět. Mnoho z těch chovatelů, kteří právě na toto nadávají si, bohužel, nedovede uvědomit, že počítač je v dnešní době nutností, pokud chci být konkurenceschopná osoba ve nynější společnosti.**

• VT a pořádání výstav

V rámci pořádání výstav pomocí VT bych stručně uvedl systém, který provází každou výstavu a je pevně spjat s počítači. Jsou to **přihlášky a plakáty na výstavu, soupisové archy pro posuzovatele, katalog, prodej a vyučování výstavy**. Na minulou CVMK v Lysé n. L. a letošní lednovou středočeskou výstavu tamtéž jsem spolu s Jirkou Jahodou, L. Kadeřábkovou a př. Zuzanou Tesařovou pomáhali manželům Prombergerovým z Bohdalova zajišťovat výstavní servis, takže bych se rád podělil o zajímavé postřehy.

Dnes by si jen málokterého organizátora výstavy napadlo psát **vzor přihlášky** ručně nebo na psacím stroji. Stejně jak i plakáty na výstavu jsou důležitou složkou propagace a čím pěknější plakát, tím více lidí zaujme. Přihlášky se dnes dají i poslat e-mailem anebo v případě bohdalovského programu i speciální elektronickou přihláškou, kde po ocenění přímo vidíme hodnocení svých zvířat. Menšina přihlášek je nahlašována telefonicky. Také propagace výstavy prostřednictvím internetu je neocenitelná.

Do přímého styku se posuzovatelé na výstavách (hlavně velkých) dostávají do styku s **předtištěnými soupisovými archy**. Je tam uvedeno, které klece má posuzovatel posuzovat, jsou tam předtištěná plemena, pohlaví a tetování zvířat, takže posuzovatel jen provede případnou změnu, pokud v dané kleci něco nesouhlasí, aby se to mohlo opravit v katalogu. Při odevzdávání archu bych rád požádal o plynulé předávání podkladů pro katalog. Není problém

na místě udělat kopii podle které si posuzovatel poté vybere čestné ceny. Ti kdo byli na CVMK v Lysé n. L. nebo teď na středočeské výstavě, to ví. Usnadní se tím organizačnímu týmu pozdější nával – když má posuzovatel např. tři archy a všechny tři odevzdá na konci je s tím více práce. Myslím, že se to posuzovatelé králíků průběžně naučili. Co se týče termínu odevzdání posledního archu, tak to vždy sděleno při poradě před posuzováním, případně je to napsáno ještě na tom archu. Musím říct, že za výstavy, kde jsem organizačně se servisem pomáhal, **tak posuzovatelé králíků měli vždy perfektní morálku** a poslední archy odevzdali vždy v dostatečném předstihu a s minimem nedostatků. Bohužel, nemohu totéž tvrdit o některých jiných odbornostech, kde se místy staly i takové případy, že posuzovatel jedné z jiných odborností sbalil archy, odjel domů a členové servisního týmu to pak museli otrocky přepisovat v hale na papír a pak s tím jít to přepsat dole do počítače - čímž se zbytečně ztratila asi půlhodina času.

Samotná **tvorba katalogu** je odlišná od velikosti výstavy. Zatímco na menších výstavách si chovatelé vystačí s tradičními, obecnými uživatelskými programy (WORD, EXCEL), tak na velkých výstavách se používají speciální programy. U velkých výstav se většinou celý servis zadává konkrétním osobám na základě smlouvy. V současnosti to jsou buďto pracovníci Sekretariátu ČSCH z Prahy (kteří využívají svazový program) anebo manželé Prombergerovi z Bohdalova se svým vybraným týmem lidí, kde se používá na míru šitý, „vychytaný“ a rychlý program od p. Prombergera. Tyto dva programy se liší různou náročností na počet zadávajících osob a také rychlostí zadávání. Velmi se nám po vzoru Výstavy Vysočiny v Bohdalově osvědčila závěrečná kontrola katalogu před tiskem prostřednictvím garantů, kteří v tomto „šmíráku“ opravovali poslední nepřesnosti, proto se v definitivním katalogu objevilo již jen minimum chyb. Nedílnou součástí katalogu je i výpis ČC, P a výstavních titulů.

Na poslední středočeské výstavě v Lysé n. L. kde bylo vystaveno přes 4000 zvířat jsme zadávání katalogu i následný prodej na dvou pokladnách a vyúčtování zvládli ve **čtyřech** lidech, na páteční největší nával nám pomáhala kolegyně L. Kadeřábková. Největší – nepřetržitý nápor se zvládl již za asi dvě a půl hodiny, přičemž se zvládly vydávat i rodokmeny králíků. Právě CVMK v Lysé nebo středočeská výstava potvrdily, že rodokmeny lze vydávat centrálně u pokladny, což někteří lidé před časem odmítavě tvrdili, že nelze. Vše je jen o **správném systému**. Domnívám se, že oproti minulým velkým akcím je to velmi dobré skóre. Vlastní prodej se uskutečňoval přes prodejní lístky, přičemž každý den po uzavření výstavy se tiskly chybějící prodejní lístky (které např. někdo sebral a nevrátil), čím se zvíře „zachránilo“ pro delší prodej následující den. To se také dříve nedělalo. Samotný prodej probíhal velmi plynule a rychle. Jistě Vám nemusím připomínat, že před cca deseti lety se prodej dělal skrze ruční vypisování dokladů, frontách stáli zájemci i hodiny a nakonec to většinou skončilo tak, že králík byl v mezichase prodán. Při dnešním systému prodeje se nad tím už můžeme je pousmát. Prodávající dokonce obdrží při **vyúčtování** seznam, kdy se zvíře prodalo.

Věřím, že toto téma bylo pro Vás zajímavé. Snažil jsem se nastínit tu okolní mravenčí práci v zákulisí, kterou nejde příliš vidět. Pro posuzovatele vše končí odevzdáním archu, pro servisní tým vše ale teprve začíná. Myslím, že je ale vhodné vědět zhruba i tu základní strukturu okolo, aby se i organizačnímu týmu maximálně urychlila práce. **VT nám vše urychluje, zjednodušuje, jen je potřeba, aby byl: a) dobrý program, b) vhodný a fundovaný kolektiv, c) systematická dělba práce. Pokud tyto 3 aspekty jsou splněny, není problém uspořádat výstavu sebevětšího formátu.**

Vlastimil ŠIMEK, Vlčnov (okr. Uh. Hradiště)
Jiří Jahoda, Brno-Jundrov